

Nr 193.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Brädefors**, *angående beräkningen av anslaget till arbetslöshetens bekämpande för kommande budgetår.*

Den motion, som i föl genomtrufades i riksdagen om erkända arbetslöshetskassor, motsvarade icke arbetarnas och framför allt de arbetslösas minimikrav. Ett uttryck för arbetarnas uppfattning om denna lag har man i den ringa anslutningen från de olika fackförbundens sida till omnämnda kassor.

Ännu ofördelaktigare är lagen för den arbetslösa ungdomen, de permanent arbetslösa och korttidsarbetarna. För dem ger inte lagen någon möjlighet till försäkring mot arbetslösheten. Deras ställning har inte på något sätt gjorts säkrare genom riksdagsbeslutet.

Från regeringens sida ha upprepade deklARATIONER givits, att samtliga anmälda arbetslösa skulle hjälpas. Senast i den arbetslöshetsproposition, som förelades i fjolårets riksdag, framhölls det, att de föreslagna beloppen och hjälpåtgärderna skulle vara tillräckliga för att bispringa alla anmälda arbetslösa. Detta har inte skett. Förutom upprörande avstängningar av hela kategorier arbetslösa, t. ex. skogsarbetarna, har överallt en sådan gallring bland hjälpsökande företagits, som ställt massor av arbetslösa utan hjälpåtgärder. AK:s egna siffror ge vid handen, att ungefär en tredjedel av rapporterade arbetslösa inte erhållit någon hjälp. Ändå omfattar inte den offentligt rapporterade arbetslösheten på långt när samtliga arbetslösa. De restriktiva skärpningar, som företagits, ha också på sitt sätt bidragit att nedbringa antalet hjälpsökande.

Vi ha i tidigare motioner framhållit vissa önskemål, som stå i överensstämmelse med arbetarnas och de arbetslösas synpunkter för hur hjälpen åt de arbetslösa skulle organiseras. De vägledande principerna därvidlag ha varit:

- 1) Samtliga behövande arbetslösa bör bringas hjälp.
- 2) Denna hjälp bör vara tillräcklig för att trygga den behövandes jämte anhörigas existens.
- 3) Främst bör åtgärder för att bereda arbeten till avtalsmässiga löner komma.
- 4) Arbetslöshetskommissionen och dess direktiv bör avskaffas.
- 5) En obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, som betalas av arbetsgivarna och staten samt omfattar samtliga lönearbetare, bör genomföras.

Vid början av 1933 års riksdag gav också regeringen sin anslutning till vissa av ovannämnda principer, exempelvis genom kravet om AK:s avskaffande, ny lönesättning vid arbeten för lindring av arbetslösheten liksom i uttalanden om omfattningen av hjälpåtgärder. De beslut, som riksdagen emellertid sedan dess genomfört, har icke varit ägnade att realisera dylika principer. Vissa av omnämnda krav, framför allt kravet om hjälp åt alla anmälda arbetslösa, bör nu lösas. Detta torde närmast vara en fråga om att tillräckliga anslag till arbetslöshetens bekämpande utanordnas och att sådana bestämmelser, som avstänger vissa arbetslöshetskategorier från hjälpmöjligheter, avlägsnas ur direktiven.

Vi föreslå med hänvisning härtill,

att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer till denna att vid proposition om anslag till arbetslöshetens bekämpande för kommande budgetår beräkna anslagen med hänsyn till att samtliga rapporterade arbetslösa skall hjälpas.

Stockholm i januari 1935.

Hilding Hagberg.

J. H. Brädefors.
